

Marcel and The Mona Lisa

منتدی اقرأ الثقافی

www.igra.ahlamontada.com

مارسل و مونالیزا

ئنگلیزی - کوردی

وهر گێڕانی:
دکتۆر ماکول محمد قمره داخی

پڕۆژەی خوێندنیان له سهر زمانی ئنگلیزی

ئاستى يەكەم :
دەسپىكەرلەن

Marcel
and The
Mona Liza
مارسل ۋ مونا لىزا

Stephen Rabley

دەرگىزەنسى :
د.ماكوك محمد قەرەداخى
dr.makok@hotmail.com

چاپى يەكەم
2005

ژمارەى سپاردن (738) ى سانى 2005

Marcel is a French mouse, and a detective. He has lots of friends in Paris. One of them is Celine. She paints pictures and is very beautiful. Celine's home is at the Louvre. Marcel often goes there for dinner.

مارسل مشكئكى فەرەنسىيە، ۋە پۇلىسى پشكئئەرىشە. ژمارەيەك ھارپئى ھەيە لە پارىس. يەكئەك لەوانە سئئئە. سئئئ وئئە دەكئشئە ۋە زۇر جوانە. مائى سئئئ لە (لۇقەر). زۇرجار مارسل بۇ نانى ئئوارە دەچئت بۇ ئەۋى.

One evening in May he arrives with some pink flowers. There is a guard at the door. *"I don't know him,"* Marcel thinks. *"He must be new."* Then he walks inside.

ئئوارەيەكى مانكى مائىس بە ھەندئەك گولئى پەمەيەمە دەگاتە ئەۋى. پاسەوانئەك لە دەرگاكدائە. مارسل بئردەكاتەۋە "من نايناسم، لەوانەيە تازە بئت." پاشان دەۋاتە ناۋمە.

The two friends eat, drink and talk all evening. Celine shows Marcel her new paintings. They talk about their summer holiday in Los Angeles. They laugh, play jazz records and tell lots of stories.

هموو ئىواره دوو هاوپرىكه دهخون و دهخونهوه و قسه دهكهن. سىلن تابلو تازه كاني پيشاني مارسل دهادت. دهرباره ي پشوى هاوینه يان له (لوس ئه نجلس) قسه دهكهن. پى دهكهن، قهوانى موسيقاي جاز ئى دهكهن، و ژماره يه ك چىوك دهگيرنموه.

Then at 11 o'clock Marcel puts on his coat. "*It's late,*" he says. "*I must go home.*" Two minutes later he leaves. "*Good night,*" says Celine. Then she closes her front door.

پاشان كاترژمير 11 ئى تهاو مارسل پالتوكه ي له بهر دهكات، دهلى: "درهنگه، پىويسته بېومهوه مال." دوو خولهك لواتر دهروات. سىلن دهلى: "شمى شاد." پاشان دهركاي پيشموه داده خات.

Marcel walks across the floor. He is very happy. Then he stops. The room is dark, but he can see something. What is it? A man? A man with a long knife?

مارسل بە سەر زەوییه که دا دەروات، زۆر دلخۆشه. پاشان دەوستیت، ژوورکه تاریکه، بە لام دەتوانیت شتیک ببینیت: چییه؟ پیاویک؟ پیاویک بە چەقۆیه کی درێژمۆه؟

Yes! Suddenly Marcel's mouth is very dry. He runs to the wall. Then, after five seconds he looks again. This time he can see the man's face. *"It's that new guard,"* he thinks. *"And he's ... he's stealing the Mona Lisa!"*

بەئێ، کتوێر دەمی مارسل ووشک دەبێت. رادەمکات بۆلای دیوارکه. پاشان پاش پێنج چرکه ی تر سهیر دهکاتهوه. ئەم جاره دهتوانیت پووخساری پیاوه که ببینیت. بیردهکاتهوه "ئەوه پاسهوانه تازهکەیه، وه نمو ... نمو مونا لیزا دهدرزیت!"

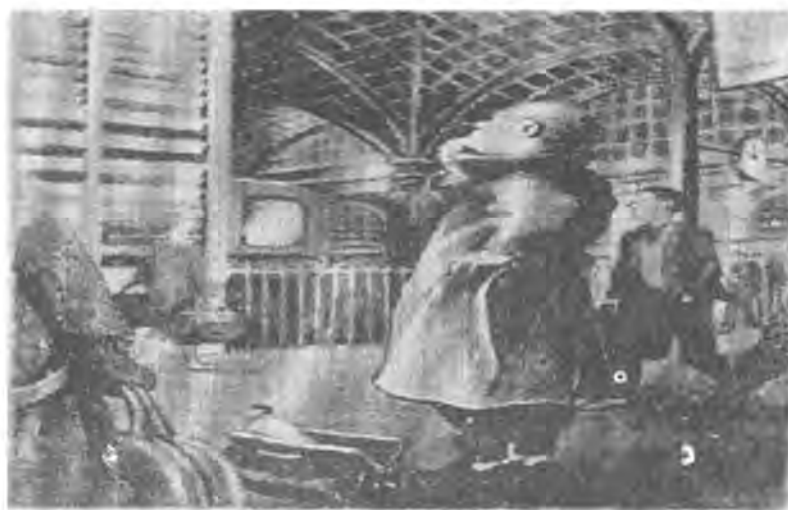
Next to the thief there is a black bag. Two minutes later the Mona Lisa is inside it. The thief smiles and picks up the bag. But a second later he puts it down again. "*Car keys,*" he says, and begins to look in all his pockets.

"All right, this is it,"

له ته نیشته دزده کموه جانتایه کی رهش هه یه. دوو خولهک دواتر مونا لیزا له ناویدایه. دزده که زه رده خونه دهیگریت و جانتاکه هه لده گریت. به لام ساتیک دواتر دایده نیته وه. ده لن: "کلپله کانی ئوتومبیله که." وه ده ست دهکات به سهیرکردنی هه موو گیرفانا کانی: "باشه، نه مه تا."

Marcel thinks. "*It's now or never.*" He runs along the wall very fast, climbs up the tall, black bag, and jumps inside it.

مارسل بیرده کاته وه "یان ئیستا یان هه رگیز" زور به خیرایی به دریزایی دیواره که ده روات. به سه ر جانتا دریزه ره شه که دا هه لده گه پتته سه ره وه و باز ده داته ناوی.

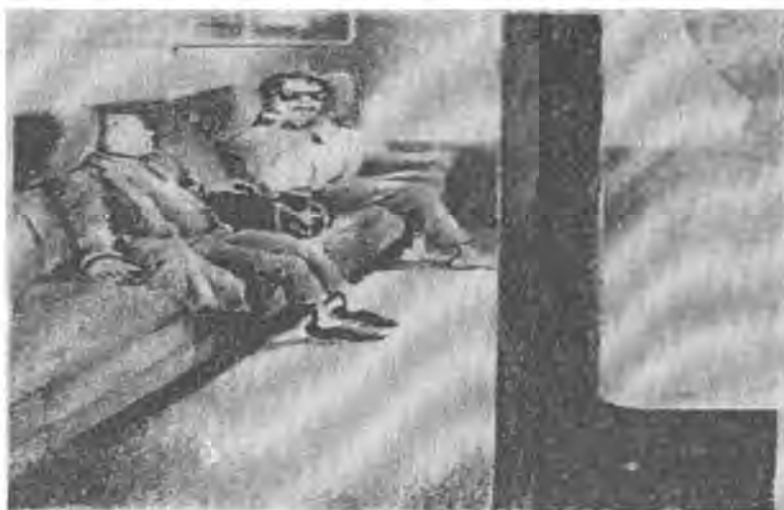

At the bottom of the bag Marcel can see a face. The Mona Lisa's face. She is smiling at him. "*Now what?*" he asks her. There is no answer, but at that moment the bag starts to move.

له بنکی جانتاکه مارسئل ده توانیت دهم و چاوێک ببینیت، دهم و چاوی
مونا لیزا. مونا لیزا زهرده خه نه ی بۆ دهکات، مارسئل لێی ده پرسیت:
"ئێستا چی؟" هیچ وهلام نییه. بهلام لهو ساته دا جانتاکه دهست دهکات به
جولان.

Marcel can hear lots of noises: a motor starts- traffic goes by- a radio plays. Then the bag suddenly stops. Marcel climbs the painting and looks out. "*A railway station!*"

مارسئل ده توانیت گوێی له ژمارهیهك دهنگه دهنگ بیت: ئۆتۆمبیل دهست
دهکات به رویشتن، ترافیک لایت دهکویتته جموجول، رادیۆ دهکویتته
ئیش. پاشان جانتاکه لهپر دهووستیت. مارسئل به سهرا تابلۆکه دا
سهردهکویت و تهماشای دهرهوه دهکات "وێستگهی شهمهندهفر!"

Five minutes later the Louvre 'guard' gets on a train. He sits next to a thin man in sunglasses and a white jacket. *"Have you got it, Antoine?"* the thin man asks. *"Yes,"* the guard answers.

پینچ خولهك دواتر پاسه وانه كه ی لوقهر سواری شه مه نده فهرېك ده بیټ. له
ته نیشته پیاوړی لواز كه چاویلکه یه کی هه تاوی له چاودایه و
چاكه تیكي سپی له بهر دایه داده نیښیت. پیاوه لواز هكه
ده پرسیت: "نه نتوین، ده ستت كه وت؟" پاسه وانه كه ده لی: "به لی."

After that the train starts and there is a lot of noise. *"Oh no! Now I can't hear them,"* Marcel thinks. But he can hear one or two words. *"Italy"*, for example, and *"all those cats"*.

دواي نه وه شه مه نده فهرمه ده كه وېته ئیش، ده نكه ده نگیكي زور هه یه.
مارسل بیرده كاته وه "نو، نا، نیستا ناتوانم گویم لیان بیټ." به لام
ده توانیت گوئی له یه دوو ووشه بیټ: وه كو "ئیتالیا" و "هه موو نه
پشیلانه."

"Cats!" Marcel looks at the Mona Lisa. His eyes are two big saucers. **"But cats kill mice,"** he thinks. **"They eat them. And where are we going in Italy? Rome? Milan? Naples? ..."**

مارسل ته ماشای مونا لیزا دهکات: "پشيلهکان ا" چاوهکانی وهکو دوو ژیرییانهی گهرهمن (نهبلهق دهبیټ). بیردهکاتمه "بهلام پشيلهکان مشک دهکوژن،" دهیان خوڼ" وه له ئیتالیا ئیمه پوو له کوئی بکهین؟ رۆما؟ میلان؟ ناپلس؟ ..."

But at that moment Antoine puts the bag under the seat. **"Now I really can't hear,"** Marcel thinks. Then he goes to sleep and has a very bad dream.

بهلام لهو کاته دا ئهنتۆین جانتاکه دهخاته ژیر کورسییهکه. مارسل بیردهکاتمه "ئیسټا بهپراستی ناتوانم بییستم." پاشان دهچیت بو نوستن و خهویکی زور ناخووش دهبینیت.

Next morning the sun is shining. Marcel opens his eyes and sees the Mona Lisa. Then he remembers where he is. He runs up the painting and looks at the Antoine and Henri. *"Good,"* he thinks. *"They're asleep."*

به یانی دواتر پوژ هه ندیت. مارسل چاوه کانی ده کاته وه و مونا لیزا ده بینیت. پاشان بیرى ده که ویتته وه که له کوئیه. به سه ر تابلو که ده راده کاته سه ره وه و ته ماشای نه نتوین و هیئری ده کات، بیر ده کاته وه "باشه، نه وان نوستوون."

Ten seconds later, Marcel is standing at the window. He can see a small village and some mountains. Then a sign goes by: **a hundred and eighty kilometres to Venice!**

ده خوله ک دواتر مارسل له په نجه ره که ده راده وه ستیت. ده توانیت گوندیکی بچوک و هه ندیک شاخ ببینیت. پاشان نیشانه یه که به لایدا ره ده بییت: "180 کیلومه تر بو قینیسیا!"

Two hours later, Antoine and Henri are on a gondola. "Look," says Antoine and laughs. He shows Henri a newspaper story. It says, **'THIEVES TAKE DA VINCI PAINTING'**.

دوو کاتر میز دواتر ئەنتۆین و ھینری لەسەر گۆندۆلایەکن*. ئەنتۆین
پێدەکەنیت و دەڵێ: "تەماشاکە." سەر دێری رۆژنامەیەك پیشانی ھینری
دەدات، تییدا دەڵێ: "دزەکان تابلۆی دا ڤنیزی دەبن"

Henri says, **"Be quiet!"** and turns to the boatman. **"Do you see that big palace on the left?" "Signor Spandini's house?" "Yes. Stop there."**

Inside the bag Marcel hears every word.

ھینری دەڵێ: "بێ دەنگ بە!" وە لادەکاتەوہ بۆلای بەلەمەوانەکە: "ئەو
کۆشکە گەورەییە دەبینیت لەلای چەپ؟" بەلەمەوانەکە: "مائى سیگنۆر
سپاندینی؟" ھینری: "بەلى، لەوێ راوەستە." لەناو جانتاکەدا مارسل
گوێی لە ھەموو ووتەکان دەبیت.

* (بەلەمەوانە دوو کۆتایی بەرزى تیرى ھەبە، لە ڤینیسیا بەکاردیت)

An old woman answers the front door. "*Come in,*" she says to the two thieves. "*Signor Spandini is waiting for you.*" She takes them to a big, dark room. A fat man is sitting behind a desk. "*Have you got it?*" he asks.

پیره ژنیك له درگای پېشه‌وه وه‌لام ده‌داته‌وه، به دوو دزه‌كه ده‌لئ: "وه‌رنه ژور، سیگنور سپاندينی چاوه‌ړنی نیوه‌یه." ده‌یانبات بو ژورویکی گه‌وره‌ی تاریك. پیاویکی قه‌له‌و له پشت میزیکه‌وه داده‌نیشیت، ده‌پرسیت: "ده‌ستتان كه‌وت؟"

"*Yes, Boss,*" Henri answers. The bag is beside him. "*I can't stay in here,*" Marcel thinks. He jumps out of the bag and hides behind a chair.

هینری وه‌لام ده‌داته‌وه: "به‌لئ گه‌وره‌م" جانتاكه له تهنیشتییه‌وه‌تی. مارسل بیردمكاته‌وه "من ناتوانم لی‌ردها بمینمه‌وه." بازده‌داته ده‌ره‌وه‌ی جانتاكه و له‌پشت کورسییه‌كه‌وه خوی ده‌شاریت‌وه.

"Good," he thinks. "Now I can ..." But then he goes cold. "Cat!" There are seven, eight- no nine of them in the room. Suddenly Marcel remembers Henri's words- "*all those cats.*" Then he remembers his dream on the train.

مارسل بیردهکاتهوه "باشه، ئیستادهتوانم ..." بهلام پاشان سارد دهبیتهوه، "پشيلهکان" حوت، ههشت، نا نو دانهیان له ژورهکهدایه. کتوپر مارسل وشهکانی هیئری بیردهکویهتهوه: "هموو ئه پشیلانه". پاشان خهونهکی سهر شهمندهفهههکی بیردهکویهتهوه.

What can he do? Where can he go? But it is too late. One of the cats sees him. "*Help!*" Marcel thinks and climbs up a red curtain.

دهتوانیت چی بکات؟ دهتوانیت بو کوئی بجیت؟ بهلام زور درهنگه، یهکیک له پشيلهکان دهیبینیت. مارسل بیردهکاتهوه و سهردهکویت بهسهه پردهیهکی سووردا "یارمهتیم بدن".

A moment later the cat starts climbing, too. Marcel can hear it below him. He has to do something- and fast! But what? Then he sees two candles above his head. ***"That's the answer,"*** he thinks. He jumps onto the bookcase and starts to push the candles over. They are very heavy, but in the end he does it. Below him he hears, ***"Yeeooooowwww!"***

چرکەيەك دواتر پشیلەکش دەست دەکات بە سەرکەوتن. مارسل دەتوانیت گۆی لیڤیت لە ژێریهوه. پیویسته شتی بکات، وه به خیرایی! به لام چی؟ پاشان دوو مۆم له ژورسهریهوه دهبینیت. بیردهکاتهوه "ئهوه وه لاهه کهیه"، بازهداته سهر کتیبخانهکه و دهست دهکات به پالپویه نانی مۆمهکان به سهريدا، زۆر قورسن. به لام لهکوٲايدا ئهوه دهکات. لهژێریهوه گۆی دهیت له "دی یایاااووووو".

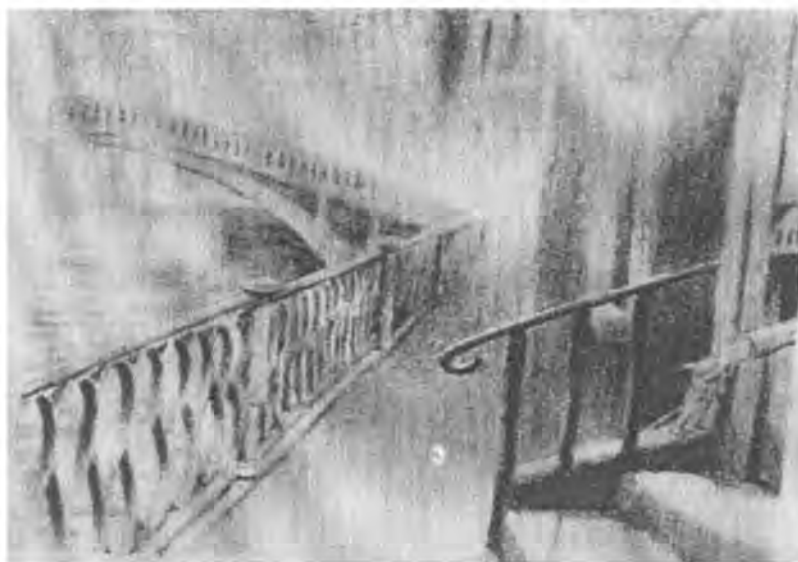

"What's all that noise?" asks Antoine. "Look! The carpet's on fire!" says Henri. Spandini stands up. "Angelina! Quick, bring some water."

نه نتۆډن ده پرسیت: "ئەو هەموو دەنگە دەنگە چییە؟" هینری دهلی: "سەیرکە! کومبارەکە ئاگر دهگریت!" سپاندینی هەندەسیته سەری: "ئەنجیلینا، خێراکە هەندیک ئاو بهینه."

Marcel looks over the bookcase. He can see the Mona Lisa on the Spandini's desk. **"OK,"** he thinks. **"This is it."** After that he runs down the curtain, across Spandini's desk, picks up the Mona Lisa, and runs out of room.

مارسل لەسەر کتێبخانەکەوه تەماشادەکات. دەتوانیت مۆنا لیزا لەسەر میزەکەی سپاندینی ببینیت. بیردەکاتەوه "باشە، ئەمەتا." دواى ئەوه بە پردهکەدا رادهکاته خوارهوه، بەسەر میزەکەی سپاندینیدا. مۆنا لیزا هەندەگریت و لە ژوورەکە رادهکاته دەرەوه.

Marcel runs for a long time. He thinks, *"I want to leave the Mona Lisa somewhere safe. But where?"* Then after twenty minutes, he stops in a quiet street.

مارسل بۇ ماوە يەككى زۆر رادەكات. بىردەكاتە "دەمەيىت مۇنا لىزا لە شويىنىكى بى مەترسىدا بەجى بهيلىم. بەلام كويى؟" پاشان، دواى بىست خولەك لە شەقامىكى چۆلدا دەۋەستىت.

In front of him there is a police station. The front door has a letter-box. *"Of course!"* Marcel thinks. *"That's it."* He stands up tall. Then he pushes the Mona Lisa through the letter-box.

لەبەردەمىدا بىنكەيەكى پۇلىس ھەيە. دەرگاي پېشمەھى سندوقىكى نامەى پىۋەھە، بىردەكاتە "بىگومان، ئەۋەتا!" خۇى درىژ دەكات، پاشان پال بە مۇنا لىزاۋە دەنىت بۇناۋ سندوقى نامەكە.

Two days later Marcel is in Paris again. At the station he sees a newspaper. it says, ***'ITALIAN POLICE FIND THE MONA LISA'***. Then he goes to the Louvre and tells Celine everything.

دو پۇژ دواتر مارسىل جارىكى تر له پاريسه. له ويستگهكه پۇژنامەيەك دەبىنىت، تيايدا دەلى: "پۇلىسە ئىتالىيەكان مۇنا لىزا دەنۇزنەوه." پاشان دەچىت بۇ لۇقەر و ھەموو شتىك بۇ سىلن دەگىرىتەوه.

"Nine cats!" she says. ***"Oh Marcel, are you all right?"***
"Yes, I'm fine," Marcel answers. He goes to the Celine's window. ***"And the Mona Lisa is fine, too. Look Celine. She's smiling."***

سىلن دەلى: "نۇ پىشيلە! ئۇو مارسىل، ئايا تۇ باشىت؟" مارسىل وەلام دەداقەوه: "بەلى، من باشم." دەچىتە لاي پەنجرەمكى سىلن و دەلى: "و ھەرەھا مۇنا لىزاش باشە، سىلن سەيركە ئو زەردەخەنە دەكات."

پەرۋەى خوراهینان لە سەر زمانى ئنگلیزى
زنجیره یەك چىرۆكە بۆ بەھىز کردنى زمانى
ئنگلیزى ، كە بە شەش ئاستى جیاواز
دەردە چىت ، وە لە ھەر ئاستىدا
ژمارە یەك ووشەى نوێ فێردە بىت

ئاستى یەكەم : دەسىپىكەران

ئاستى دووھەم : سەرەتاىى
ئاستى سىيەم : پىش ناوەندى
ئاستى چوارەم : ناوەندى
ئاستى پىنجەم : دواناوەندى
ئاستى شەشەم : پىشكەوتوان